

Flygtninge vil jo altid leve i utryghed med hensyn til deres fremtid. Når hr. Steen Gade siger, at flygtninge lever utrygt, så må man vel sige, at de lever i et trygt land her i Danmark. De er jo netop i sikkerhed, så længe de er her. Men vi har den opfattelse, at de beskedne ressourcer, lille Danmark har, skal fordeles på så mange flygtninge som muligt. Vi skal ikke gøre nogle få til indvandrere, og jeg har aldrig fået nogen begrundelse fra venstrefløjens for, hvorfor det er så vigtigt, at de skal gøres til indvandrere. Hvorfor er det lige dem, der kommer til Danmark, der skal være bedre stillet end dem, der henlever en elendig tilværelse i verdens flygtningelejre?

Og så har man jo meget travlt med samarbejdet mellem V, K og Z i denne sag. Det skal jo også mistænkeliggøres. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er overhovedet ingen diskussion om, at de bosniere ikke skal kunne være i sikkerhed her, så længe krigen varer. Man kan stemme for VKZ-forslaget, der er fremsat for længst, og som vil give midlertidig opholdstilladelse til de krigsramte foreløbig for et år.

Og så vil jeg igen sige om folkeafstemningen: Vi kender grundlovens muligheder. Vi afskriver naturligvis aldrig mindretallets grundlovssikrede muligheder. Det burde de, der altid taler om mindretalsbeskyttelse, forstå.

Med hensyn til spørgsmålet om frihed vil jeg sige: Jamen vi har også fra oppositionen hele tiden sagt, at vi ikke har noget imod, at bosnierne får bedre forhold gradvis, hvor det kan lade sig gøre, og hvor det kan aftales med kommunerne, og hvor der er plads, og hvor der er råd, og det er det, der står i betækningsbidraget. Deri er heller intet nyt.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne kvittere over for Venstres gruppes formand, hr. Ivar Hansen, fordi han kom op og svarede på det spørgsmål, jeg havde stillet til ham, til en række andre Venstrefolk, til hr. Torben Rechendorff og til hr. Hans Engell.

Det glæder mig, at Venstres gruppeformand ville svare. Men jeg må indrømme, at jeg ikke er enig i det svar, jeg fik fra hr. Ivar Hansen, og det kan vel ikke undre. Vi har i denne sag først, jeg tror på foranledning af et beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative, og siden, tror jeg, to eller tre gange nu i efteråret drøftet spørgsmålet om, hvorvidt vi skulle overholde loven fra 1992 og begynde at sagsbehandle de bosniske asylansøgninger eller vi ikke skulle.

Det har været ordentligt at diskutere det. Det

har været Venstres og De Konservatives gode ret at rejse den diskussion. Der var et flertal i Folketinget, der mente, at vi skulle følge den lovgivning, der blev lavet i 1992, og som indebærer asylsagsbehandling. Det synes jeg har været ordentligt og gedigent. Der har været forskellige holdninger og forskellige synspunkter, men man har haft debatten.

Det er der ikke noget som helst nyt i. Og at flertallet lå, som det gjorde, det vidste både Venstre og De Konservative, da de forud for lovens fremsættelse blev indbudt til møder hos indenrigsministeren, hvor indenrigsministeren redegjorde for de to lovforslag og redegjorde for, hvordan hun så flertallet i denne sal fordele sig. Der blev givet klart tilsagn fra Venstres og De Konservatives forhandlere om, at L 85 ville man stemme for og L 86 ville man stemme imod. Fair og ordentligt nok.

Der er ikke sket noget nyt siden på dette felt. Der er kommet en debat, og det synes jeg er godt. Den handler ikke om bosnierne. Den handler om nogle problemer omkring integration af udlændinge i vort samfund, og det er godt, at den debat er kommet op. Den har kørt, men nu er den altså kørt op i et højere niveau, og derved bliver det også klart for befolkningen, hvad der faktisk er sket af tiltag på dette område med Byudvalgets initiativer.

Det, som Venstre og De Konservative nu gør, er, at de siger: Behandlingen af spørgsmålet om midlertidigt ophold og senere permanent ophold er det, der er kernen. Men det er ikke nyt. Det har ligget krystalklart på dette Folketingsbord i i hvert fald et halvt år, at sådan var holdningerne fordelt i Folketinget.

Og så bruger man debatten og den diskussion, der er ude omkring i kommunerne om integration til pludselig at sige: Nej, nu må vi udskyde lovforslaget i 12 søgnedage, fordi ikke mindst Socialdemokratiet skal have lejlighed til at tænke sig om. Det er ikke det, det handler om, og vi løber ikke fra det tilsagn, vi har givet, ved at lægge L 86 på bordet. Vi stemmer den 12. januar, som vi havde tænkt os at stemme i morgen.

Det, der kommer ud af det, er, at disse ca. 18.000 mennesker nu sidder og er fuldstændig desorienterede og kan have fru Birthe Rønn Hornbechs ord i ørene om, at det i hvert fald er rimeligt at være på midlertidigt ophold i 7 år – og oven i købet er det dér med at få børn og forældre samlet, familier samlet, i hvert fald ikke Venstres kop te! Det er det, man får ud af det,